

иде при свещеника да си вземе паритѣ. Въ сѣщото врѣме тѣ отиватъ при попа, даватъ му 20 лв. и му казватъ: „Ако дойде нѣкой селянинъ да ти иска пари, ти да му четешъ молитва; той е малко смахнатъ, ще си туришъ патрахила, чети му“. Идва шопѣтъ, свещеникѣтъ билъ въ църква. Взима попѣтъ, турга патрахила на главата му и му чете, чете, чете... „Ама, дѣдо попе, много хубаво, ама за маслото...“ Той пакъ му чете, три, четири, пѣти. „Аа, дѣдо попе, съ четене нѣма да мине, ще платишъ за маслото“. Ето какво става! Ако този свещеникъ не четѣше молитви за пари, нѣмаше да се изложи на такова порицание. Доколко е вѣрно това, не се знае. И ние се излагаме на едно изкушение, като този Петъръ, и нашитѣ работи се излагатъ на поругание. Ние сме въ положението на Петра, не можемъ да издържимъ този мораленъ изпитъ. Като говоримъ истината, онѣзи правовѣрни казватъ: „Какъ тъй?“ Ще ви приведа още единъ примѣръ.

Въ древността на единъ отъ египетскитѣ царе—фараони се ражда красива дъщеря, и астролози прѣдсказватъ, че тя ще бѣде една отъ най-знатнитѣ моми въ Египетъ. Този фараонъ се наричалъ Рамзесъ. Тамъ има Рамзесъ I. и Рамзесъ II. Азъ нѣма да описвамъ цѣлата история на тази мома, но тя била забѣлѣжителна по това: познавала хората по единъ особенъ начинъ. Той билъ слѣдниятъ: ако нѣкой я похване за ржката, тя веднага си я измивала, и тази вода наливала въ едно шише; който ѝ пипнѣлъ ржката — тя всѣкога не давала ржката си — но, който я пипнѣлъ, тъй постѣпвала. И тогава правѣла опитъ: ще отиде при нѣкой боленъ, ще му даде малко отъ тази вода: ако болниятъ умре, тя ще знае, какъвъ човѣкъ е билъ този; ако подлудѣе, тя си знаела и записвала всичко въ една книга, и знаела качествата на тази ржка — отъ водата. Тя си имала шишенца отъ всички придворни, но нищо не казвала на баща си. Обаче, единъ день тя срѣща на улицата единъ бѣденъ